

Korte arbejdsbevillinger blokerer for, at NGO'er kan hjælpe Rohingya-muslimer

Information

Birgitte Qvist-Sørensen

23.08.2019

Dette er et debatindlæg. Indlægget er udtryk for skribentens egen holdning.

Når ngo'er giver nødhjælp til flygtninge, besværliggøres arbejdet af korte arbejdsbevillinger på få måneder. Vi får ikke mulighed for meget mere end at holde rohingyaerne i live med de mest basale fornødenheder, skriver generalsekretær i Folkekirkens Nødhjælp i dette debatindlæg

Verdens største flygtningelejr, Cox's Bazar i Bangladesh, fylder på tragisk vis to år i denne uge.

Den huser mere end en million rohingyaer, et muslimsk mindretal fra Myanmar, der blev tvunget på flugt af det, FN kalder en etnisk udrensning: massevoldtægter, nedslagede børn, nedbrændte landsbyer og andre uhyrligheder. På de to år, der er gået, har medierne utallige gange reporteret om nært forestående hjemsendelser af rohingyaerne.

Nu er historien der igen: Myanmar og Bangladesh er blevet enige om, at 3.000 flygtninge kan vende hjem. Igen er opfølgningshistorien, at ingen flygtninge er hoppet på bussen mod Myanmar.

Rohingyaerne kommer ikke til at vende hjem frivilligt, før der har været et retsopgør med de hærledere, der beordrede udrensningen. Før det er de ikke sikre på at undgå yderligere forfølgelse.

Derfor ved de 130 ngo'er, der arbejder i Cox Bazar, højst sandsynligt godt, at mange hundredtusinder rohingyaer stadig lever som flygtninge om fem år – og nok også om ti år.

Men selv om vi inderst inde godt ved, at der vil gå år inden, der kommer en politisk løsning, er ngo'erne tvunget til at arbejde ud fra en præmis om, at flygtningekrisen er overstået inden for få måneder.

For når organisationer som Folkekirkens Nødhjælp vil give uddannelse eller husly til nødstedte mennesker, er det sjældent muligt at få en arbejdsbevilling, der løber mere end nogle få måneder ud i fremtiden. Det samme gør sig gældende, når vi søger økonomiske midler hos FN eller EU.

Når månederne er gået, starter processen hver gang forfra. Vi får mulighed for at holde rohingyaerne i live med de mest basale fornødenheder – men ikke meget mere end det.

De penge, Folkekirkens Nødhjælp har brugt på at skifte presenninger og bambuspæle de sidste to år, kunne have finansieret huse, der holder vandet ude under de oversvømmelser, der årligt rammer det sydlige Bangladesh.

Man forstår jo et eller andet sted godt, at det overbefolkede Bangladesh er hunderød for, at rohingyaerne for dem bliver det, som palæstinenserne er blevet for Libanon.

Men problemet er, at vi fra Sjælsmark til Cox's Bazar køber præmissen om, at flygtninge ikke må få det for godt, for så vender de aldrig hjem.

Flygtninge lever i gennemsnit over ti år på flugt. Uanset hvor meget vi begrænser livsvilkårene, vender de først hjem, når krigen er slut.

Birgitte Qvist-Sørensen er generalsekretær i Folkekirkens Nødhjælp.